TYTUŁ W JĘZYKU POLSKIM

Rola zaufanych podmiotów sygnalizujących w zwalczaniu nielegalnych treści na platformach internetowych

STRESZCZENIE W JĘZYKU POLSKIM

Walka z nielegalnymi treściami udostępnianymi na platformach internetowych jest aktualnym i palącym tematem, z którym ustawodawstwa krajowe jak i europejskie próbują się zmierzyć. Dotychczasową i podstawową regulacją w przedmiocie platform internetowych i ich odpowiedzialności za publikowane na nich nielegalnych treści na terytorium Unii Europejskiej była dyrektywa o handlu elektronicznym a w polskim porządku prawnym ustawa o świadczeniu usług drogą elektroniczną. Od czasu przyjęcia tych aktów, rola platform internetowych, w tym przede wszystkim platform społecznościowych znacząco ewoluowała. Ustawodawca unijny, ale również ustawodawcy poszczególnych państw członkowskich zauważyli, że obowiązujące regulacje nie przystają do zmian, które zaszły w środowisku cyfrowym. Stąd też podjęto pracę nad uaktualnieniem ram prawnych obejmujących platformy internetowe i rozpowszechniane w ramach ich funkcji nielegalne treści. Ich efektem było przyjęcie rozporządzenia - Aktu o usługach cyfrowych (AUC), które w całości obowiązuje na terytorium unijnym od 17.02.2024 r. Przepis art. 22 AUC reguluje funkcjonowanie zaufanych podmiotów sygnalizujących (j. angielski: "trusted flaggers"), które są ekspertami w wykrywaniu i zgłaszaniu danego rodzaju nielegalnych treści w Internecie. Z uwagi na ich profesjonalizm i doświadczenie oczekuje się od nich dokonywania zgłoszeń do platform w trybie art. 16 AUC w sposób dokładniejszy aniżeli od przeciętnego użytkownika czy podmiotu trzeciego. Stąd też zgłoszenia od zaufanych podmiotów sygnalizujących mają być rozpatrywane przez platformy w sposób priorytetowy. Instytucja ta nie stanowi całkowitego *novum*, ponieważ wzmianki o niej pojawiały się już we wcześniejszych aktach o niewiążącym charakterze, a także w ramach wewnętrznych programów platform. Natomiast uregulowanie zaufanych podmiotów sygnalizujących w AUC spowodowało wiele pytań i wątpliwości, chociażby o ich definicje, rolę, odpowiedzialność, warunki i zakres ich współpracy z platformami internetowymi, ewentualne ryzyka, jakie wiążą się z powołaniem tej instytucji i jej wpływu na walkę z nielegalnymi treściami. Dodatkowo poruszony został temat samych treści, które powinny zaufane podmioty sygnalizujące monitorować, a następnie zgłaszać do platform, tj. czy

powinny być to tylko treści nielegalne, czy też te szkodliwe i niezgodne z regulaminami platform. Poruszony również został temat samej hierarchii w zakresie rodzajów nielegalnych treści i analogicznie zgłoszeń od zaufanych podmiotów sygnalizujących. Ponadto w rozprawie pochylono się nad procedurą i kryteriami przyznania statusu zaufanego podmiotu sygnalizującego na podstawie AUC. Przeanalizowano także regulacje wybranych państw członkowskich w tym zakresie, co miało na celu opracowanie formularza dla polskich podmiotów zainteresowanych uzyskaniem przedmiotowego statusu. Przeprowadzone badania pozwoliły odpowiedzieć na głównie pytanie badacze, czy instytucja ZPS przełoży się na zmniejszenie liczby nielegalnych treści na platformach internetowych przy jednoczesnym zapewnieniu ochrony treściom legalnym na nich publikowanych. W pracy przyjęto jako metodologię badawczą przede wszystkim metodę dogmatycznoprawna, a także komparatystyczną i historyczno-prawną.

SŁOWA KLUCZOWE W JĘZYKU ANGIELSKIM

Digital Services Act; trusted flaggers; online platforms; illegal content; Internet

Kamila Brylak

Wrocław, 28.04.2025, Kamila Brylak